

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 6Csp/42/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8421200759
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Baštová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2021:8421200759.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Luciou Baštovou v spore žalobcu: C. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom Š.S. XXX/XX, XXX XX J. J. R., právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom ul. Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598 o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 1.579,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.579,- eur, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorého po právoplatnosti rozsudku rozhodne súd samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou doručenou Okresnému súdu Kežmarok dňa 22.04.2021 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1.579,- eur titulom primeraného finančného zadostučinenia a na náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Kežmarok, pod sp. zn. 2C/22/2017 o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky bol úspešný, pretože rozsudkom Okresného súdu Kežmarok, sp. zn. 2C/22/2017, zo dňa 20.11.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 9Co/70/2019, zo dňa 30.7.2019, ktoré nadobudli právoplatnosť 20.8.2019, bolo jeho žalobe vyhovené, nakoľko súd rozhodol, že žalovaný je povinný vydať mu bezdôvodné obohatenie vo výške 979,- eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 17.6.2017 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od dňa právoplatnosti rozsudku a zároveň určil, že zmluvná podmienka v Zmluve o úvere, č. 702900455, zo dňa 20.9.2010 uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru - bod 11 o časti poplatku, ktorej zodpovedajú 2/3 zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere, so všetkou administratívou s tým spojenou, je neprijateľná. Poukazujúc na § 3 ods. 5, tretia veta a § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v žalobe tvrdil, že ako spotrebiteľ si uplatňuje primerané finančné zadostučinenie za porušenie jeho spotrebiteľských práv, ktoré bol nútený brániť v pôvodnom konaní. Zdôraznil, že primerané finančné zadostučinenie má sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má aj funkciu relutárnu, ktorá predstavuje obohatenie spotrebiteľa vo výške priznaného primeraného finančného zadostučinenia proti dodávateľovi za to, že spotrebiteľ podstúpil súdne konanie, v ktorom bol na súde úspešný. Tvrdiac, že slovo primeraný má viacero synonym a jedným z nich je slovo spravodlivý mal za to, že výška primeraného finančného zadostučinenia nemôže mať len symbolický význam, pretože primerané finančné zadostučinenie len v symbolickej výške, nemôže byť ani primeraným, ani spravodlivým. Podľa neho na rozdiel od iných

inštitútov finančného zadosťučinenia existujúcich v právnom poriadku SR (napr. ochrana osobnosti), v ktorých sa na prvé miesto kladie morálne zadosťučinenie a finančná satisfakcia slúži len na dovŕšenie nápravy, pri inštitúte primeraného finančného zadosťučinenia je možné zadosťučinenie len v peňažnej forme ako jediného prostriedku, na jednej strane postihu nečestného dodávateľa a na druhej strane je odmenou spotrebiteľa za úspech na súde v spotrebiteľskom právnom vzťahu. Ak má finančné zadosťučinenie reálne plniť svoj účel, tak je to možné len jeho priznaním v takej výške, aby mala nielen deklarovanú sankčnú, odradzujúcu a relutárnu funkciu, ale aby mala tieto funkcie aj reálne, čo primerané finančné zadosťučinenie priznané v symbolickej výške spĺňať nemôže. Vo veciach, v ktorých je predmetom konania finančná čiastka je jediným objektívnym kritériom, ktoré by malo byť rozhodujúcim pre určenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia suma, o ktorú sa dodávateľ na úkor spotrebiteľa obohatil, alebo sa chcel obohatiť a pri nepeňažných nárokoch, z ktorých nevyplýva výška finančného plnenia, by takýmto kritériom mala byť recidíva porušovania spotrebiteľského práva s tendenciou zvyšovania primeraného finančného zadosťučinenia pri zistení opätovného opakovaného porušenia spotrebiteľského práva. Zdôraznil, že žalovaný nielenže v zmluve používal neprijateľnú zmluvnú podmienku, ale tiež aj konal spôsobom, ktorý je možné považovať za nekalé obchodné praktiky a v rozpore s dobrými mravmi, v snahe obohatiť sa o sumu 979,- eur, čiže zo strany žalovaného sa jednalo o viacnásobné porušenie práva. Hypotéza právnej normy je podľa neho splnená, pretože je spotrebiteľom, ktorý úspešne uplatnil porušenie svojho práva na súde, a preto požaduje primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1.579,- eur, čo zohľadňuje skutočnosť, že sa žalovaný na jeho úkor bezdôvodne obohatil o sumu 979,- eur a za neprijateľnú zmluvnú podmienku požaduje sumu 600,- eur. Rozsah porušenia spotrebiteľského práva je definovaný rozsudkami v pôvodnom konaní a ich odôvodneniami, ktoré sú hmotnoprávnymi podmienkami nároku na primerané finančné zadosťučinenie a z tejto hmotnoprávnej podmienky je potrebné vychádzať, ako záväznej. Tento rozsah nie je možné v tomto konaní ani rozširovať, ani zužovať.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca označil a predložil rozsudok Okresného súdu Kežmarok č. k. 2C/22/2017-68 zo dňa 20.11.2018 a rozsudok Krajského súdu Prešov č. k. 9Co/70/2019-107 zo dňa 30.07.2019.

4. Žalovanému bola žaloba spolu s uznesením na vyjadrenie sa doručená do vlastných rúk dňa 04.05.2021. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril.

5. V spore bolo nariadené pojednávanie na deň 01.10.2021, na ktoré sa nedostavil žalovaný, ktorý neúčast' na pojednávaní súdu ospravedlnil a súhlasil s tým, aby súd pojednával v jeho neprítomnosti. Neúčast' žalobcu na pojednávaní ospravedlnil jeho právny zástupca. Nakoľko nebol podaný návrh na odročenie pojednávania ani dôvody jeho odročenia, súd v súlade s § 180 Civilného sporového poriadku pojednával v neprítomnosti žalobcu a žalovaného.

6. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní súdu k podanej žalobe uviedol, že na nej v celom rozsahu trvá a zároveň poukázal na to, že žalovaný nepoprel jeho tvrdenia v zmysle § 151 Civilného sporového poriadku. Navyše zo strany žalovaného sa jedná o recidívu s poukazom na analógiu v rovine trestného práva, pričom podľa neho ide špeciálne o recidívu dodávateľa, keďže žalovaný už má vedomosť a skúsenosť s obdobným konaním, ako bolo základné konanie. Z tohto dôvodu by sa malo finančné zadosťučinenie zvyšovať a nie znižovať. Navyše žalovaný si svoju povinnosť judikovaným rozsudkom súdu vydaným v základnom konaní nesplnil, preto bol nútený iniciovať exekučné konanie, a to čo do všetkých nárokov priznaných súdom, o čom predložil aj upovedomenia o začatí exekúcie sp. zn. 275EX 199/21, sp. zn. 275EX 205/21 a sp. zn. 275EX 260/20. Základné konanie vrátane vykonávacieho trvalo 2 roky a táto dĺžka predstavuje aj zásah nielen do jeho bežného života. Na základe týchto dôvodov ako aj argumentácie obsiahnutej v žalobe žiadal, aby súd žalobe v celom rozsahu vyhovel.

7. Súd po oboznámení sa s obsahom žaloby a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, nakoľko vykonanie žiadneho z nich nebolo stranami namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné a žalovaný žiadne dôkazy nepredložil, zistil nasledovný skutkový stav:

8. Žalobca poukazujúc na pôvodné súdne konanie a rozhodnutia a tvrdiac, že v predmetnom konaní úspešne na súde uplatnil porušenie svojho práva má za to, že sú naplnené zákonné podmienky pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle § 3 ods. 5 tretia veta zákona č.

250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, pričom výšku požadovaného zadostučinenia vyvodzuje z výšky bezdôvodného obohatenia v sume 979,- eur a za neprijateľnú podmienku požaduje sumu 600,- eur.

9. Z rozsudku Okresného súdu Kežmarok č. k. 2C/22/2017-68 zo dňa 20.11.2018 súd zistil, že žalobca sa žalobou podanou na Okresnom súde Kežmarok dňa 15.06.2017 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 979,- eur s príslušenstvom a určil, že zmluvná podmienka v zmluve o úvere č. 702900455 zo dňa 20.09.2010 uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru- bod 11 o tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú 2/3 zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere so všetkou administratívou s tým spojenou, je neprijateľná. Súd jeho žalobe vyhovel, pretože mal preukázané, že na základe uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalovaný poskytol žalobcovi spotrebiteľský úver vo výške 500,- eur, ktorý mal vrátiť o sumu zvýšenú o poplatok vo výške 484,- eur a zaplatiť 984,- eur v 12 mesačných splátkach, pričom žalobca mu celkovo zaplatil 1.749,- eur. Súd sa stotožnil s argumentáciou žalobcu, že zmluva neobsahuje náležitosti vyžadované ust. § 9 ods. 2 písm. a), b), c), f), i), j), k) a y) zákona o spotrebiteľských, preto určil úver za bezúročný a bez poplatkov a priznal žalobcovi vydanie majetkového prospechu od žalovaného vo výške 979,- eur. Zároveň uviedol, že zmluvná podmienka týkajúca sa dojednania administratívneho poplatku spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa, lebo oprávnenie dodávateľa na neprimerane vysoké plnenie v zmysle generálnej klauzuly uvedenej v §53 ods. 1 Občianskeho zákonníka súvisí s porušením princípu dobrých mravov, a preto ide o neprijateľnú podmienku.

10. Krajský súd Prešov po podanom odvolaní zo strany žalovaného rozsudkom č. k. 9Co/70/2019-107 zo dňa 30.07.2019 potvrdil rozsudok okrem tej časti, ktorá sa týkala povinnosti žalovaného zaplatiť 5 % úrok z omeškania ročne od 17.06.2017 do zaplatenia a výroku o trovách konania. O zrušenej časti rozhodol Okresný súd Kežmarok rozsudkom č. k. 2C/22/2017-117 zo dňa 25.09.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.10.2019. Krajský súd Prešov sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie o absencii údajov o termíne konečnej splatnosti úveru, jeho posúdenia ako bezúročného a bezpoplatkového a taktiež aj posúdením zmluvnej podmienky ako neprijateľnej. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 20.08.2019.

11. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

12. Podľa § 150 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

13. Podľa § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nesporela sa považujú za nesporné.

14. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a predložené dôkazy má súd za to, že žaloba žalobcu je v celom rozsahu dôvodná. Žalobcovi vzniklo právo na primerané finančné zadostučinenie, ktoré mu súd priznal v celej požadovanej výške. Je potrebné zdôrazniť, že Civilný sporový poriadok v ustanovení § 150 zakotvuje tzv. povinnosť tvrdenia, teda procesnú povinnosť, ktorej nesplnenie je sankcionované procesnými prostriedkami, predovšetkým vo forme rýchlej straty sporu. Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Táto povinnosť tvrdenia sa vzťahuje na skutkové okolnosti súvisiace s procesným útokom alebo procesnou obranou strany sporu a je koncepčným predpokladom tzv. sudcovskej koncentrácie civilného sporového konania. Porušenie povinnosti tvrdenia sa považuje za procesnú pasivitu strany sporu, ktorá má za následok procesnú sankciu vo forme buď nespornosti nepopretých skutkových tvrdení protistrany (§ 151 ods. 1 CSP),

alebo neúčinnosti nekvalifikovaného popretia skutkového tvrdenia. Žalovaný sa k žalobe, ktorá mu bola doručená do vlastných rúk dňa 04.05.2021 nevyjadril, žiadne zo skutkových tvrdení žalobcu nepoprel, a preto skutkové tvrdenia žalobcu o tom, že žalobca splnil hmotnoprávnu podmienku nároku na primerané finančné zadosťučinenie a že zo strany žalovaného došlo k viacnásobnému porušeniu práva považoval súd v súlade s § 151 ods.1 CSP za nesporné.

15. Predloženým rozsudkom Okresného súdu Kežmarok v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Prešove žalobca preukázal, že v pôvodnom konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 2C/22/2017 úspešne uplatnil porušenie práva, keď preukázal, že žalovaný, ktorý pripravil formulár úverovej zmluvy porušil povinnosti ustanovené mu zákonom o spotrebiteľských úveroch, pretože požadoval od žalobcu ako spotrebiteľa vyššiu sumu oproti tej, na ktorú mal zákonný nárok, pričom sám žalobca mu zaplatil o 979,- eur viac. Napriek tomu, že mu vrátenie tejto sumy bolo právoplatne priznané súdom, žalovaný mu túto sumu dobrovoľne neuhradil a ako to vyplynulo z vyjadrenia a predložených dôkazov právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní súdu, sám žalobca bol nútený podať návrh na začatie exekúcie a priznanú sumu vymáhať v exekučnom konaní (viď čl. 37 spisu). Uvedené porušenie práva a povinností žalovaným vyplývajúcich z Občianskeho zákonníka, zákona o spotrebiteľských úveroch a zákona o ochrane spotrebiteľa, navyše v takej výraznej intenzite a závažnosti súd s poukazom na § 3 ods. 5 veta tretia zákona o ochrane spotrebiteľa považuje za dôvod na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia žalobcovi, ktorý úspešnou obranou voči takýmto nedôvodným nárokom v pôvodnom konaní na súde úspešne uplatnil svoje práva.

16. Žalovaný ako nebankový subjekt má dlhodobo v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov a teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. Tieto zákonom vyžadované osobitné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere dodržané neboli. Žalovaný sa svojej zodpovednosti za uzatvorenie takejto zmluvy nemôže zbaviť ani poukazom na princíp neznalosť zákona neospravedlňuje a uplatnením jeho dôsledkov v neprospech žalobcu. Rešpektovanie tohto princípu v spotrebiteľských právnych vzťahoch práve zo strany dodávateľa treba vyžadovať v najvyššej možnej miere. Ak žalovaný ako subjekt dlhodobo pôsobiaci na finančnom trhu, ktorého predmetom činnosti je poskytovanie úverov, v rozpore so zákonom nedodrží predpísané náležitosti zmluvy spôsobujúce, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, jeho konanie nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia plnením bez právneho dôvodu minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. Je skutočne veľmi ťažko uveriť, aby žalovaný nemal vedomosť o tom, čo môže spôsobiť uzavretím zmluvy, v ktorej ako protiplnenie žiada takmer 100 % poskytnutej sumy, a to bez toho, aby boli dodržané úplne základné zákonom vyžadované náležitosti pre takú zmluvu a že by pre prípad, že sa tak stane, nebol s tým uzrozumý. Je úplne samozrejmé predpokladať dokonalú znalosť zákona o spotrebiteľských úveroch a náležitostí zmlúv o spotrebiteľských úveroch (ktoré sú v danom zákone úplne jasne a prehľadne uvedené) u žalovaného ako profesionála, subjektu, ktorý ich poskytuje dlhodobo a vo veľkom množstve.

17. Súdu je navyše z činnosti žalovaného ale aj z veľkého množstva verejne dostupných súdnych rozhodnutí známe, že nejde ani zďaleka o ojedinelý či výnimočný prípad porušenia zákonných náležitostí úverových zmlúv z jeho strany, pričom je zrejmé, že ani doterajšie opakované súdne rozhodnutia v neprospech žalovaného nemali na neho preventívny a odradzujúci účinok. Je možné uzavrieť, že žalovaný sústavne porušuje spotrebiteľské právo a dlhodobo ignoruje právnu úpravu zameranú na ochranu spotrebiteľov.

18. Primerané finančné zadosťučinenie pre spotrebiteľa v zmysle § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa nie je čo do výšky zákonom nijako konkrétne stanovené, klasifikované, či limitované, nie sú naň žiadne tabuľky či osobitné kritériá, základným a určujúcim kritériom v zmysle zákona je jeho primeranosť, ktorú súd posudzuje podľa vlastnej úvahy s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci. Pokiaľ ide o dôvodnosť poskytnutia tohto zadosťučinenia, bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, nakoľko postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy. Je pritom treba vychádzať z toho, že toto zadosťučinenie má niekoľko funkcií, a to satisfakčnú, sankčnú, odradzujúcu a odmeňujúcu. Pri určení jeho výšky súd musí zohľadniť viaceré relevantné okolnosti, a to napríklad či nejde v prípade postupu a konania dodávateľa o recidívu, aká bola intenzita porušenia a dôsledky konania dodávateľa, ekonomický dopad nečestného konania dodávateľa na spotrebiteľa, ako aj skutočnosť, či už napríklad nebolo poskytnuté zadosťučinenie spotrebiteľovi aj v inej podobe.

19. Žalobca výšku primeraného finančného zadosťučinenia odvodil od sumy, o ktorú sa žalovaný bezdôvodne obohatil, čo má v tomto prípade svoju logiku, opodstatnenie a zodpovedá preventívnej a odradzujúcej funkcii primeraného finančného zadosťučinenia. Zároveň s poukazom na recidívu porušovania spotrebiteľského práva, keďže nielenže v zmluve používal neprijateľnú zmluvnú podmienku, ale tiež konal spôsobom, ktorý je možné považovať za nekalé obchodné praktiky a rozpor s dobrými mravmi, žiadal za neprijateľnú zmluvnú podmienku priznať sumu 600,- eur. Odradiť dodávateľa od recidívy môže práve jeho uvedomenie si, že čím vyššiu sumu od spotrebiteľa bude nedôvodne žiadať (tu to bolo takmer 100 % poskytnutej istiny úveru) tým vyššie finančné zadosťučinenie v prípade úspešného uplatnenia ochrany spotrebiteľom následne bude musieť poskytnúť, preto odradzujúci účinok vo vzťahu k tomu, aby boli dodržiavané náležitosti zmlúv a aby sa žalovaný v budúcnosti nedomáhal na spotrebiteľoch nedôvodných plnení v takej výške, je práve v takom prípade naplnený.

20. Pri sankčnej a odradzujúcej funkcii primeraného finančného zadosťučinenia v danej výške, súd zohľadnil nielen už vyššie popísanú intenzitu zásahu a porušenia zo strany žalovaného ako dodávateľa, ale aj skutočnosť, že nejde o zďaleka prvý, či ojedinelý prípad, kedy si žalovaný pri bezúročnom úvere uplatňoval od spotrebiteľa nedôvodné nároky. Preto súd pri prisúdení primeraného finančného zadosťučinenia a určovaní jeho výšky vzal na zreteľ aj to, že toto zadosťučinenie je v zákone zakotvené aj preto, aby prostredníctvom jeho priznania spotrebiteľovi dodávateľ bol odradený od ďalších takýchto postupov. Ak žalovaný napriek tomu, že v množstve súdnych konaní boli vytknuté dané nedostatky úverových zmlúv a konštatovaná ich bezúročnosť a bezpoplatkovosť naďalej opätovne „skúša“ voči spotrebiteľom uplatnenie vysokých úrokov a poplatkov, je plne namieste sankcionovať a odradiť ho od ďalšej takej recidívy prostredníctvom priznania primeraného finančného zadosťučinenie žalobcovi ako spotrebiteľovi. A napokon čo sa týka satisfakčnej a odmeňujúcej funkcie primeraného finančného zadosťučinenia, niet pochýb o tom, že požadovanie nedôvodných úrokov a poplatkov zo strany žalovaného od spotrebiteľa logicky znamená obmedzenie komfortu spotrebiteľa, berie mu čas a kľud. Žalobca sa tu musel brániť nedôvodným nárokom, vyhľadať advokáta, ktorý ho v spore o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru zastupoval, bol vystavený riziku absolútne neprimeraného peňažného plnenia. Samotné pôvodné konanie pritom trvalo od 15.06.2017, kedy bola podaná žaloba a právoplatne skončilo 22.09.2020 (právoplatným uznesením o sťažnosti proti výške trov konania), čo predstavuje viac ako tri roky. Toto všetko súd zohľadnil pri svojom rozhodnutí.

21. Súd má za to, že zjavným cieľom právnej úpravy inštitútu primeraného finančného zadosťučineniam je priniesť poctivosť, férovosť, transparentnosť a dodržiavanie práva do dodávateľsko- spotrebiteľských vzťahov. Dodávateľ ktorý nič neporuší, nemusí sa obávať, že by sa nedomohol toho, na čo má sám nárok, alebo žeby dokonca ešte musel plniť primerané finančné zadosťučinenie. Ak ale sám niečo poruší a vytvorí stav, že je daný základ nároku na primerané finančné zadosťučinenie, tak jeho obrana je potom nerelevantná. Navyše v tomto prípade sa žalovaný, ktorý sa nevyjadril, ani nebránil. Vzhľadom k všetkým uvedeným okolnostiam súd považuje za legitímne a spravodlivé priznať žalobcovi primerané finančné zadosťučinenie v nim požadovanej výške, keďže žalovaný žiadne zo skutkových tvrdení žalobcu nepoprel. Nie je totiž vylúčené, aby výška nemateriálnej ujmy, ak jej mantinely nie sú zákonom stanovené, bola obdobná, zhodná, vyššia alebo nižšia ako ujma, ktorá oprávnenej osobe hrozila v majetkovej sfére. Podľa názoru súdu pri opodstatnených nárokoch spotrebiteľov nestačí len strohé konštatovanie súdu o porušení práv vyslovením či už bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru alebo určením neprijateľnej zmluvnej podmienky, ale je potrebné tento proces zavŕšiť priznaním aj finančnej kompenzácie odrážajúcej ujmu, ktorú spotrebiteľ utrpel pri súdnej a inej konfrontácii s dodávateľom. Súd po zvážení všetkých okolností vyhovel žalobe v celom rozsahu a I. výrokom zaviazal žalovaného na úhradu primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 1.579,- eur.

22. O trovách konania súd rozhodol II. výrokom podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku a vzhľadom na plný úspech žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.